

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Isagoge Sive Introductio Ad Vitæ Spiritualis
Perfectionem, Omnibus tam Regularibus, quàm Clericis
Sæcularibus, Confessariis, Concionatoribus, & Animarum
Pastoribus perquàm utilis, & specialiter ...**

Herlet, Johann Georg

Sulzbaci, Anno MDC.XCIII.

§. 3. De incremento virtutis Paupertatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37853

S. 3.

De incremento virtutis Paupertatis.

269. DE necessitate paupertatis ad proficien-
 dum ait S. Laurentius Justinianus in
*Ligno vita de paupert. c. 4. Ab omni affectione
 & curâ per paupertatem, voluntariam omni-
 um temporalium liberi esse debent; quatenus
 Deo liberiùs vacare queant. Nam Deo mundo
 corde vacare penitus non potest, quisquis tem-
 poralium rerum implicatur amore, & distra-
 hitur occupatione. Spiritus est Deus, & eos,
 qui eum adorant, oportet in spiritu & verita-
 te adorare; ut unum cum Deo efficiantur,
 quod est proprium quiescentium, quorum vota
 sursum tendunt, & quorum exercitatio spiri-
 tualis est. Porro in virtute paupertatis profici-
 mus, si non tantum patienter & æquo ani-
 mo toleremus defectus in rebus necessariis v.
 g. in victu, vestitu, strato &c. verum etiam
 insuper hilariter, gaudenter, cum amore & de-
 lectatione ac letitia animi perferamus hujus-
 modi incommoditates & defectus. Laudabile
 non est, pauperem esse; sed in paupertate pau-
 pertatem amare, & paupertatis inopiam prop-
 ter Christum gaudenter & hilariter sustinere,
 sufferendo etiam quadam incommoda propter
 paupertatis amorem; inquit S. Vicentius
tract. de vitâ spirit. c. 1. Quomodo S. Paulum
 sustinuisse incommoda paupertatis legimus, qui
 vixit in fame & siti, in frigore & nuditate 2.
 Corinth.*

Corinth. 11. De quo etiam refert S. Chry-
 stomus *homil. 4. de Laudibus Pauli*, quod *sepe*
necessarium non haberet cibum, nec quo se cir-
cumdaret indumentum. Unde de se & aliis
 suis coapostolis ait. *1. Corinth. 4. Usq; in hanc*
horam & esurimus, & sitimus, & nudi sumus.
 Quo autem animo fuerit in hujusmodi ne-
 cessitatibus, significat *2. Corinth. 12.* di-
 cens: *Placeo mihi in infirmitatibus meis in*
contumeliis, in necessitatibus, in persecutioni-
bus, in angustiis pro Christo. Quicumq; ergo
 experi vult, an verè pauper sit spiritu, & an
 in virtute Paupertatis profecerit, is confide-
 rare debet in se, num effectibus aut comiti-
 bus sive amicis & sodalibus Paupertatis dele-
 ctari soleat, cujusmodi sunt fames, sitis, calor,
 frigus, fatigatio, durities, strati, & asperitas
 vestium; inquit Alphonsus Rodericus *de per-*
fect. tractat. de voto paupertat.

270. Præterea ad incrementum & profe-
 ctum Paupertatis pertinet, ut foris coram ho-
 minibus maximè sæcularibus non erubescamus
 pauperes & indigentes videri, sive in vestibus,
 sive in victu. Et quidem quod Religiosi non
 debeant verecundari ob vestes tritas & obs-
 letas, aut propter materiam vilem & grossam,
 vel etiam propter formam minus elegantem,
 docuit nos sanctissimus Domini Præcursor Jo-
 annes, qui fuit norma & speculum Religioso-
 rum. De quo Matthæus scribit. *c. 3. Ipse au-*
tem Joannes habebat vestimentum de pilis ca-
melorum, & zonam pelliceam circa lumbos su-

os. Undè S. Basilius in *Regul. fus. interrogat.*
 22. Exquirat se ipsum quisq; utrinè magis assi-
 milè esse Christiano homini conveniat, iisnè
 qui habitant in aulis Regum & mollibus vestiun-
 tur? an nuncio & Præconi Adventus Domini,
 quo in natis mulierum non surrexit major? de
 Joanne liquor filio Zachariæ; cujus vestimen-
 tum ex fetis Camelorum erat. Sanctus Augu-
 stinus Episcopus & tantus Doctor Ecclesiæ,
 qui in Regulâ suis præscribit, ut non sit nota-
 bilis habitus eorum, neq; affectent vestibus pla-
 cere, sed moribus; non erubescerat de villi
 indumento, sed de pretioso. Ita enim de se
 testatur *serm. 50. de Diversis.* Fateor vobis,
 de pretiosâ veste erubesco; quia non decet hanc
 professionem. S. Norbertus electus Episcopus
 Magdenburgensis tam vilibus, tritis & obsole-
 tis indutus erat vestibus, ut propterea tan-
 quam vile mendicabulum rejiceretur & exclu-
 deretur à janitore palatii Archiepiscopalis; u-
 ti refert Surius in *eius vitâ ad diem. 6. Junii.*
 Vestis S. Martini Episcopi Turonensis erat de
 fetis camelorum, teste Sulpitio in *eius vitâ.*
 S. Basili Episcopi Cæsariensis indumenta fue-
 runt pilosi centunculi, in quibus etiam mendi-
 cus erubesceret. Undè in *constitut. Monast.*
 c. 31. hortatur: De vestimentis calceamentisvè
 non ea exquirenda nobis sunt elegantiora, sed qua
 viliora, ea deligenda. Et *epist. 1. ad Gregorium*
suum ait: Humilitas requirit, ut *Habitus sit*
neglectus. De S. Equitio multorum Monacho-
 rum patre testatur S. Gregorius *lib. 1. dialog.*

c. 4. quod tam vilibus indumentis vestitus fuerit, ut si quis illum non agnovisset, salutatus etiam ab eo, resulatare despiceret. Non est igitur Religioso erubescendum de Paupertate in vestitu, quam ejus professio & status requirit: cum etiam maximi Præsules & Episcopi ex Monasteriis assumpti, in suo statu & dignitate Ecclesiasticâ non erubuerint indui vilibus vestimentis, & in iis coram populo apparere. Imò magis de pretiosis vestibus erubescere deberemus; eò quod etiam sæculares judicent, eas voto Paupertatis & professioni nostræ minimè convenire. *Heu me miserum qualemcunq; Monachum!* exclamat S. Bernardus in Apolog. ad Guilielm. Abbatem. *Ecce enim ipse habitus noster (quod & dolens dico) qui Humilitatis solebat esse insigne, à Monachis temporis nostri in signum gestatur superbia. Vix jam in nostris Provinciis invenimus, quo vestiri dignemur. Cucullam empturus lustras urbes, fora circuis, percurris nundinas, domus scrutaris negotiatorum, cunctam evertis singulorum suppellectilem, ingentes explicas pannorum cumulos, attrectas digitis, admoves oculis, solis opponis radio; quidquid grossum, quid quid pallidum occurrerit, respus. &c.*

Quod verò Religiosi etiam non debeant erubescere coram sæcularibus vel aliis quibuscunq; propter paupertatem victus, pulchrè demonstrat S. Basilius in Regul. fus. interrogat. 20. dicens: *Quoniam videmus eos, qui in civili vita genere versantur, humilitatem paupertatis*

pertatis fugere veluti rem ignominiosam, ob e-
 amq; causam, quotiescunq; aliquis ipsis suscipien-
 dus est hospes, epularum & copiam, & magnificen-
 tiam studiosius consecrari; metuo, nè ad nos quod
 furtim se istiusmodi pestis insinuet; ne vè plane
 ii esse convincamur, quos tantoperè commenda-
 ta à Christo Paupertatis pudeat. Quid nobis
 cum apparatus sumptuosus? accessit ad nos ho-
 spes aliquis? Si Frater est, & idem nobiscum
 vitæ institutum habet, is domesticam suam
 mensam agnoscet. Accessit alius à communi vul-
 gariq; vivendi consuetudine? hinc discat ex
 factis, quæ ratio illi persuadere non potuit; for-
 mulam & adumbrationem hinc mutuetur vitæ
 frugalioris. Quod si his minimè ille permove-
 bitur, ac potius ridiculo habebit; prorsus iterum
 nobis molestus non erit. Nisi vestitus etiam de-
 mutandus nobis sit, quotiescunq; casus tulerit, ut
 in superbos ac fastigio elatos aliquos inciderimus.
 Quod si hoc facere minus instituto nostro conveni-
 at; illud certè multò ab honesto alienius, si ob istos
 delicatulos à mensa nostra solito ritu recesseri-
 mus. Tu quoque cum & largiore epularum co-
 piâ, & exquisitâ nimis in illis ad voluptatem
 apparandis solertiâ in Fratre accipiendo mensa
 tuæ solitum ritum immutas, sine controversiâ
 ipsum veluti hominem voluptatibus deditum ac-
 cusas, & apparatus illo ei contumeliam infligis,
 nimirum qui ventris illi libidinem objicias. Ad-
 de quod hospites non rarò scandalizentur ex
 liberaliori & sumptuosiori mensâ apud Regu-
 lares; putant enim & judicant, quod incolæ
 talis

taljs loci ordinariè & quotidie tam lautè vi-
vant, saltem in mensâ Abbatis; & non prop-
ter hospites, sed propter seiplos tantum fecerint
ciborum apparatus; prout aliquoties jam pu-
târunt, ac proptereâ passim Monasteria diffu-
mârunt quidam sæculares, qui in Abbatiis libe-
ralius quoad cibum & potum fuerunt habiti.
Lege vitas Patrum, & invenies, quid hac in
re contigerit cuidam Anachoretæ lautius ex-
cipienti duos Fratres peregrinos.

S. 4.

De incremento virtutis Castitatis.

271. **Q**UAMVIS certissima sit doctrina Beati
Joannis Climaci grad. 15. *Castitatem
nostris laboribus tantum & industriâ acquiri
non posse.* Nihilominus ex parte nostrâ conan-
dum est, ut Divinæ gratiæ cooperantes, ad ex-
cellentem quendam & sublimem Castitatis gra-
dum ascendamus, in quo Deum puro ac mundo
corde per contemplationem videre, & per
charitativam adhæsiōnem unus cum eo Spiri-
tus efficii possimus. Porrò præter duos illos
gradus, quos supra pro incipientibus & Novi-
tiis assignavimus, supersunt adhuc alii quinque
proficientibus conscendendi.

Primus (alias tertius) continet eos, qui car-
nem suam cum concupiscentiis, adeo per ab-
stinētiā jejunia, vigiliis & labores mace-
rârunt, subegerunt, crucifixerunt & mortifi-
cârunt, ut ordinariè jam non ampliùs movea-

P p 5

EUR